

KEMENESVIDÉK

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN ÚJSÁG

(„KISCZELL és VIDEKE“)

Hajtatunk minden vasárnap.

(„KISCZELL és VIDEKE“)

Előfizetési árak:
Egy évre 4 kor. (Negyedévre 2 kor. —
Fél évre 2 kor. —) Egyes szám ára 20.
Tanulóknak és jegyzőknak egy évre 3 kor., fél évre 3 kor.
Személyes átvétel esetén minden pénteken

Feladvány- és
Hír- és Gyűjtemény

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
Családok. Dombóvár, Gombás hás — Hirdetéseket
felvesz a kiadóhivatal és Dr. Eszigmund István és
könyvkereskedés

Olvasóinkhoz.

A „Kemenesvidék“ mai számával 15 ik évfolyamát kezdi meg. A mi tizenégy éves multunk felment bennünket attól, hogy egyes vidéki lapok módjára a reklamációt üssük meg magunk mellett. A mi programunk volt a multban, az lesz a jövőben is. Független, becsléses, székimonda, megalkuvást sem ismerő sajtóorganum marad ezentul is a „Kemenesvidék“. A mint tizenégy éven át, ezentul is küzd, harcol Kemenesalja közönségének jogos érdekeiért, előrehaladásáért. Pártokat és klikkeket nem szolgálunk ezentul sem, tegyverünk az igazság. E zászló alatt indulunk az új évfolyamba.

Igyekeznünk fogunk lapunkat minél tartalmasabbá tenni. A hírszolgálatot mai számunkkal már az egész vármegye területére elterjesztjük. A járási székhelyeken levelezőink vannak s minden fontosabb hírt vagy közérdeklő dolgot, mely a vármegyében történik, ezentul lapunkban meg fog jelenni.

E számunkkal kedvezményes előfizetést adtunk életbe a jegyző és tanító uraknak. A tanító és jegyző urak lapunkat 8 korona évi előfizetési árral, a tanító 6 korona, fél évre 3 korona előfizetési áron kapják. Hiszünk és reméljük, hogy ezen kedvezményes előfizetési ár mellett a jegyző és tanító urak tömegesen lépnek előfizetőink sorába. Ezzel kapcsolat-

ban megemlítjük, hogy a jegyző és tanító uraknak a helyi érdekekre vonatkozó ügyes-bajos dolgaik megbeszélésére lapunk hasábjait mindenkor készséggel bocsájtjuk rendelkezésükre.

A midőn az új évfolyam kezdetén lapunk eddigi hűségos támogatóinak szíves jóakaratu pártfogásukért hálás köszönetet mondunk és azt továbbra is kérjük, boldog új évet kívánva maradunk hazafias névvellett:

„Kemenesvidék“
szerk. és kiadóhivatala.

Új év.

„Az Ur legyen veletek!“ ez egyetlen egyetlen fohásza foglaljuk keblünk leghőbb kívánságainak egész tartalmát.

Tán soha nem volt nemzedék az Ur lelke nélkül inkább szűkölködő, tán soha kor az Ur lelkere jobban rászorulva, mint a miénk; ezért kívánjuk mindenk előtt, hogy „Az Ur legyen veletek!“

Tenger sok a bajunk, sivár minden körülöttünk, szinte fázik az ember, mikor az élet lomha folyását, a nap unalmas robotjával s az ej kísérteivel szemléli, és sehol sincs derültebb jövőre kilátás, mintha az enyészet szelleme lebegne a világ minden, a munkás nem örül keresetének, a gazdag kincseinek, a hatalmas hatalmának. mindenki aggodva néz komor jelenből kétes jövőre elé.

Se ki, se be, — ez a világ állapota, csüggeszt ha előre nézünk és kétségbe ejtő a hátrálás; elől víz, hátul tox! És miért mindez? — Mert nincs elég hitünk a gondviselés mindent jóra vezető bölcsességében és eszünkbe sem jut, hogy — a profétával szólva — „mint az egék fölhaladják a földet“ úgy az Ur utjai fölhaladják a mi utjainkat!“ A világ sok szerencsétlenségétől meg lenne óva, ha gyarló halandók az isteni gondviselés szerepére vállalkozva mindent össze-vissza nem zavarnának.

Rövidlátó emberek Isten örök rendjét akarják felforgatni, pedig évszázadok előtt már régi igazság gyanánt ezt mondta Mózes: Emlékezzél meg a régi napokról, észleljétek az eldők éveit; kérdésk meg átyádat és megmondja, vénséidet és elbeszéli. Mikor a Felsőleges bírtokot osztá a népeknek, mikor elszélesíté az ember fiait: megállapítá a népek határait is. „Ma az emberek ügyesebbek atyáiknál és bölcsőbbek akarnak lenni a legbölcsöbbségnél. Ez minden baj gyökere, ez a mi nyavalyánk.“

De ha az emberek fonaksága és gyarlósága miatt dolgaink rosszul folynak, ha a bölcsék tanácsa megtusult s az ügyesek fogásai sikertelenek, jusson eszünkbe, hogy van egy magasabb bölcsesség ott fenn, mely legjobban tudja, minek hogyan kell lenni; abba hiszünk és minden jobbra fordul, mint a hogyan magunk remélhetnők.

Magyar.

Népek korában óh mi vagy te,
Én népem, hősök nemzete?
Teremtés méhében fogant-e
Áldott s dicső vagy mindörökké!
A mi nagyot s merészet sziv akar.

Egy szóba van foglalva össze:
E szóba, hogy: magyar.
Az istenagyan legszebb gondolat,
Szabadság fölként bajnoka,
Dicső örökdi szíve homlokod;
Lelek az Isten hajlaka.
Gyönyörbe ring az ajk téged kimondó
Neved virágot s vést kavar,
S a gondolat oly fénssapongó
E szóra, hogy: magyar.

Sápad nevednek hallatára
Az orv, az áruló, lator;
De azt gyönyörrel átáljárja,
Kiben nemes sziv lángja forr.
Emelkedik, ki tégedet hív,
A neved ünnep es vihar;
Dobban, megindul mindenkinék szíve
E szóra, hogy: magyar.

A szarnokok halálos ellene,
Jónak s nemesnek hű páizs;

És él a nagy Rákóci szelleme
Még legkisebb fadban is.
Harag sápasztja elleninket,
Renzketve ejti neved a cudar,
De átáljár szent tüze minket
E szóra, hogy: magyar.

Történeted nagy vértanúság,
Szebb mint a szentek élete;
Bus lapjain sok mély tanúság
Vérrel írott költészet.
Rád annyi elien dühe rontott!
Kalászos rónád bus avar...
Oh mennyi köny és gyász borongott
E néven, hogy: magyar!

De vértanuid szent porából
Új, lelkesebb lét sarjada;
A honfibanak viharából
Támadt az eszmék száradja.
S hiába köny s vér nem patakzott
E nemzet él, — él, mert akar!
És minden érzés összehangzott
E szóban, hogy: magyar.

Népek karában újra nagy vagy.
Kossuth, Petőfi nemzete!
És nőttön-nő a te hatalmat!
Előtted új fény erede.
Eszményekért küzdj lelkesedve:

S ne fejl, hogy törzstűd kihál!
Vigy lelked a népküldetésbe
S uralkodjál, magyar!

S mi megmaradt a sor napokból,
Törd össze mind a láncokat!
Üzd el fénsséges homlokodról
A visszatérő árnyakat!
A pirt, a véres képek árnyát,
Mi a süttét napokra vall,
Töröld le és minden bílincset
Törj össze, óh magyar!

Dicső tusákra nyílik a határ,
Mienk a dus jelen s jövő!
Ránk még pazar győzelmeid üdve vár,
Üdv, mit a költők aima szó.
Most álom; majdan ragyogó valóság.
Mert érte küzd a fő, a kar;
Emeld az Eszme lobogóját
Magasra, óh magyar!

Népek között te lesz az első,
Én népem, hősök nemzete,
Csodákat lesz életre költő
Fajunk jövő története.
Rettegni fognak s áldni téged
A neved ünnep es vihar!
És visszazengik erredévek
E bülszke szót: magyar!

Mert a mostani viszonyok között igazán nem lehet más bizalmunk, mint a Mindenhátába vetett rendithetlen hit. Csak ez segíthet ki bennünket a szinte kibogozhatatlannak látszó bonyodalmakból és nyújthat reményt arra, hogy boldogabb, szerencsésebb lesz az új esztendő, mint a régi volt.

Adj a Isten!

A városok kultúrtörékvései.

Ha hazánk vidéki városait a külföldi városokkal összehasonlítjuk, elsőségre bukkanunk, mely egy pilanatra megdöbbent bennünket s a magyar kultúra rohamos fejlődése feletti örömlenket s lelkesedésünket ugyancsak csökkenti.

A míg ugyanis a nyugati országok metropolisai mellett külső megjelenésben, szépségben és tisztaságban a vidéki városok sem maradnak el, sőt egészséges, magas színű álló fejlődést mutatnak, addig a magyar provinciális városok még a göcöntöket sem véve ki, az architektuális megjelenést illetőleg a fővárostól hihetetlen messze elmaradnak.

Bármelyik nyugati országot vesszük is mintaképül (a legkedvezőbb példát mégis Németország mutat), jóleső érzéssel konstatálhatjuk, hogy a főváros, nagyvárosok megtekintésekor szerzett benyomásaink a vidéki kisebb, sőt legkisebb városok képei által nem szenvednek változást, sőt ezeknek a községeknek a centrumokhoz arányos fejlettsége a legkellémesebb meglepetésünkre szolgál.

S mikor ezekkel az észleleteinkkel szemben a magyar állapotokra gondolunk, nagy szomorúság vesz erőt rajtunk, mert a magyar vidéki városok nemcsak, hogy a mi szép fővárosunknak nyomába sem érnek, hanem még a külföldi hasonló nagyságu városokkal sem állják ki a versenyt, természetesen az építészeti kiképzést véve az összehasonlítás alapjául.

Hogy egy város külső megjelenése, képe mily pompásan kifejezi annak kulturális fejlettségét, lakóinak izlését, jólétét és törekvését, jól tudjuk, de midőn ezt hangsúlyozzuk és közben a magyar állapotokat szemléljük, hát szomorúságunk megérthető, hisz ezáltal önmagukra, viszonyainkra, a magyar kultúra is kénytelenek vagyunk az ítéletet kimondani.

Megokolt tehát, hogy e tekintetben a magyar állapotokat élesebb kritika tárgyává tegyük

Lelekdből lekerem. Magyar vagyok.
Nemcsak a vér: szellem jogán.
Szellemeiből, ti dicső nagyok,
Növekvém és táplálkosám.
Honszerfelem! vess tiszta lángot!
Jőjjön ki velünk éres és akar:
És meghódítjuk a világot!
E szóval, hogy: magyar!

Komjáthy Jenő.

A mi falunkban...

A mi falunkban most valamennyi házbán,
A köny patakbán foly, mindenfelé gyász van
Megy fu, ferj, apa — hívó parancs-szóra;
Sok asszony-szivnek van siratni valója.

Rozmaring illatu kicsike szobában;
Halvány leány szokog — menyasszony ruhában.
Tegnap még kacagott... várta esküvőjét,
Boldogan próbálta menyecske-kendőjét.

És ma vége van már örömeinek - vége!
Jött a hívó parancs s ment a vő-gény.
Alig ölelhette, csak alig csókolta,
Fájó bucsu-csók lett első mátká csókja.

... És megy a katona, harcba vizzsi utja.
Vissza jöss-e onnan? a jó Isten tudja!

Rigassy Jánosné.

megvilágítsuk a bajokat, megállapítsuk azok okait és megkeressük az utakat, melyek egészséges fejlődésre, kultúrmağaslatra vezetnek.

A magyar vidéki városok és általában a magyar kultúra hátramaradásának főokait, melyek a földrajzi fekvésből és a történelmi múltból származnak, ismerjük s méltányoljuk is, ámde tudásosan elnézünk volnánk, ha azt a megdöbbentő tudatlanságot, azt az elmaradottsághoz csökönyszerűen ragaszkodó várospoliitkát, mely a magyar városok legtöbb sajátossága és minden egészséges fejlődés kerékkötője, a múlt, a rég mult bajával megokoltan elfogadjuk.

Ismeretes az az általános főfogás, mely a vidéki városokban az új kulturális s szépsészeti létesítményeknek elintézését oly rövidesen megoldja, mikor a kapuktanács nagy bölcsen kimondja hogy a mi az apáinknak jó volt, miért ne lenne jó nekünk is és ezt a lehetetlen érvert tartják szem előtt, mikor minden egyéb megokolás nélkül leszavazzák a legégetőbb kulturális beruházásokat is.

Hiszen elismerjük, hogy apáink idejében, mikor a külső körülmények csakugyan nem engedték meg az új beruházásokat, a városok fejlődéséről szó sem lehetett, de keleti kényelemmel párosult tudatlanságra vall az, hogy most, midőn majdnem minden nem adva arra, hogy a nyugati országok példájára, gyors egészséges lüktető fejlődés bontogassa szárnyait minden vonalon, a multa való hivatkozással a jelen sürgető követelményei előtt behunyjuk szemünket.

Szinte megmagyarázhatatlan, hogy mily elkeseredett harcon át juthat csak egy-egy technikai beruházás diadalra, még azok is, melyeknek létesítését a közszükség elemi erővel nélkülözhetetlennek minősíti és követeli. Az utak kiépítése, a vízvezeték, a csatornázás, a világítás stb. kérdését még mai napiglan is felesleges luxus gyanánt tárgyalja nem egy jómódú magyar város tanácsa.

Elgondolhatjuk aztán, hogy minő elbánásban részesülnek azok a kulturális kérdések, melyeknek szükséges volta nem tűnik fel oly szembeszökő módon, a melyek látszólag kimutatható módon semminemű hasznót a község háztartásában nem hozhatnak. Ezek azok a beruházások, melyek hivatta lennének a község külső megjelenését, képét elfogadhatóvá, széppé, művészivé tenni, a melyek a külföld városait olyan feltűnően magasabb fokón állóknak mutatják a mi paraszt-és pallér-stílusban megépített és elrendezett városainkhoz képest. Nagyon sokat tudnánk elmondani emez állításunk bizonyítására, nagyon sok példára tudnánk hivatkozni, de nem akartuk ezt vagy amart a vidéki községet pellen-gére állítani, a hol a bajok kirívóan jelentkeznek, hiszen fájdalom, alig akad város széles e hazában, ahol jól megértett kultúrtörékvécek akadálytalanul győzhetnének.

De nem hagyhatjuk szó nélkül, sőt meg-bélyegzés nélkül azt a szomorú tényt, mely a magyar városok kultúrtörékvéseit — szinte mondhatnók — jellemzi s az a haladásnak, a technikai beruházásnak, a szépsészeti kérdéseknek aként való megoldása féle törekvés, hogy az azok gígonodlása, szakszerű megtervezése és műszaki vezetése lehetőleg ne kerüljön semmibe.

Igen, a magyar városok fásznak annak az aránylag csekély honoráriumnak a megszavazásától, melyet a rátermett, tehetséges és szakka-vatott műszaki egyén munkájáért fizetniük kellene és minden gígonodlható módot megtalálnak arra, hogy es alól ki is bujjanak. Nem veszik észre, vagy nem akarják észrevenni, hogy eme szük-markuságuk a létesítendő vagy létesített beruházás hátrányára válik.

S mikor városaink fejlődésében az előrehaladás helyett a stagnálást, avagy a visszacsúszást kell konstatálnunk, főképp ebben találjuk a bajok szűlő okát. Most csak általános vonásokban mutattunk rá a városaink fejlődésében mutatkozó bajokra, de lesz alkalmunk részletesen is igazolni

tételünket. Ráfogunk mutatni nyíltan, hogy nem a szegénységünk a főoka az elmaradottságunknak, hanem a műszaki képzettség negligálása. Az annak igénybevételeitől való tartózkodás és a magyar városok háztartásában a műszaki véleménynek alsórendű szerepe. Viszont azt is látni fogjuk, hogy azok a városaink, melyeknek vezetősége a valódi modern műveltség fokán állván, a város fejlődésében a műszaki befolyásnak teret enged, sokkal magasabb kultúrfokra emelkednek, mint azt székesfővárosunk példája fényesen igazolja.

— **Karácsonyi ajándékul** a galíciai határon állomásozó vasmegeyei huszároknak 3500 knát küldötték a vármegye területén gyűjtött pénzből. A műszakkal farkasszemet néző huszároknak bizonyára jól esett a vármegye közönségének illetlen megemlékezése.

A dunántúli malmok szervezkedése.

A soproni kereskedelmi és iparkamara legutóbb lehetővé tette, hogy a dunántúli gózmalmok szervezett egyesülésben fogjanak össze érdekeik védelmére, a miket a fővárosi nagy malmok trösztje igen fenyegetett. A dunántúli malmok akcióját ezek az előzmények provokálták:

A baja—bátaszéki dunai föld forgalomba helyezése óta az alföldi malmok valóságos rohamot intéznek az összes dunántúli malmok ellen. Legutóbb is a Vidéki malmok országos egyesülete, a mely a Budapesti malomegyesület és malomtulajdonosok gyámsága alatt áll, azzal a valótlán hirrel fordult a kereskedelmi miniszterhez, hogy a Dunántúli déli részén kiittott a korpa-inség, hogy ezzel tarifakedvezményt csikarhassanak ki. Ha ehhez a kereskedelmi miniszter hozzájárulna, ugy ez a dunántúli malmokat létredeükben támadná meg igen érzékenyen. Hasonlóan a legnagyobb visszaélés történik egyéb téren is a Vidéki malmok országos egyesületének protekcioja mellett. Az Alpesek vidékére a buszaszállítás tarifája jelentősen kisebb a lisztszállítás tarifájánál. Ezt a dunántúli malmok fölötté sérelmesnek jelezték már több ízben, mire a kereskedelemügyi miniszter 55.000 korona visszeszámitolást biztosított a malmoknak. Csakhogy a fővárosi malomtulajdonosok gyámsága alatt álló Vidéki malmok országos egyesülete legtöbb esetben csak olyan dunántúli malmokat részesít a kedvezményben, a mely malmoknak budapesti malomtulajdonosok a főrésztvényesei.

A dunántúli malmok megokálták végre a malomegyesületnek önző és folyton protegáló önkénykedését s hogy e téren akarásuknak érvényt szerzhessenek, a dunántúli malmok tulajdonosai a mult vasárnap Sopronban értekezletre jöttek össze, hogy a védekezés módjait megbeszéljék. Az értekezlet a soproni kereskedelmi és iparkamara palotájában folyt le Ullein József kamarai elnök vezetésével. A sérelmeket Pongor Henrik nagykanizsai malomigazgató ismertette bebatóan. Spiegel Sigfrid soproni kamarai alelnök, az országos közlekedési tanács tagja, a dunántúli malmok ügyét a soproni kamara részéről is meleg pártolása vette. Erélyesen kelt ki az ellen, hogy a budapesti malmok gyámsága alatt álló Vidéki malmok országos egyesülete a dunántúli malmokat nemhogy védelmébe venné, de egyenesen kiszolgáltatja a fővárosi malmok möhözönzésének. Biztosította az értekezletet, hogy a soproni kamara mindenkor melegen karolja föl a dunántúli malmok érdekeit. Ezt legbivebben igazolja maga az értekezlet, a melyet a soproni kamara hívott egybe. Ullein elnök indítványára egyhangulag kimondta az értekezlet, hogy megalkítja a Dunántúli malomegyesületet. Most már az összes dunántúli malmokon áll, hogy egyességé tömörülve csatlakozzanak a mozgalomhoz, mert fontos érdekeiket csak így védhetik meg kellő erélylyel.

Ugy az ellenzék,
mint a munkapárt
megegyeznek abban, hogy egyedül

GOTTLIEB IZIDOR

„Turul” cipőraktárában
szerezheti be mindenki a legszebb és leg
divatosabb cipőújdonosságokat

CZELLDÖMÖLK
Sági-utca

Meghívás.

A kemenesszentmártoni tejszövetkezet 1913. évi február 2-án délután 1/2 óra-kor hivatali helyiségében

rendes közgyűlést.

tart, melyre a tagok az alapszabályok 11. § a értelmében meghívottnak.

Napirend:

1. Zárszámadások megvizsgálása, a jelentések tudomásul vétele, valamint az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvények megadása.
2. Esetleges indítványok.
3. Az 1912. üzletév kezdetén a tagok száma 18, üzletrészeinek száma 36 volt, az említett tagsági és üzletrészi létszám évről-évre is létezett. A felügyelő bizottság által megvizsgált évi mérleg a hivatali helyiségben 8 napi közszemlére kitéve és mindenki által megtekinthető.
Kemenesszentmárton, 1913. január 5.

Gindli János,
szöv. elnök

Millió

hiteles bizonyítvány privátok és orvosoktól a

K A I S E R-

féle mellkaramelláról, mely

Köhögés

rekedség kataruss és nyálkásodás ellen a legbiztosabb és a legjobban ható gyógyszer.

Kapható:

Vessprémben: *Incze Kalmán, Devecserben: Balogh Mihály, Czellődömlőkön: Bisiczky Ödön* gyógyszerárterében.

Köhögés, rekedség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle pometefu cukorkandi!

Vásárlásnál azonban vigázzunk és határozottan Réthy-félét kérjünk, mivel sok hasonlatlan utánzata van.

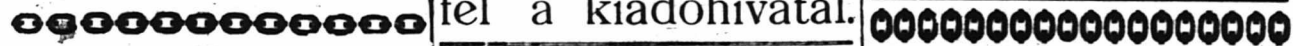
Az eredetinek minden darabján rajta van a **RÉTHY** név

1 doboz ára 60 fillér. Nagy doboz 1 korona. Mindenütt kapható.

Csak Réthy-félét fogadjanak el!

Hirdetéseket

jutányos áron vesz fel a kiadóhivatal.

A jelenkor legjelebb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA.

Elpusztíthatatlan, soha javítást nem igényel. Tűzmentes, fagymentes, vízhatlan és viharálló.

Alatta a padlás télen nem hideg, nyáron viszont nem meleg KÖNNYŰ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kilogram — holott a hornyolt cserépből négyzetméterre 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., így palafedésre a legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is, alkalmas.

Legmesszebbmenő jótallás!

Felvilágosítást, árjegyzéket és mintát kívánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagyár R.-T. Jánosháza.
Iroda: Zollner Bélánál Jánosháza

Fényirda áthelyezés.

Van szerencsém Czellődömlék és vidéke n. é. közönségének ezennel szíves tudomásul adni, hogy az évek óta a Kossuth Lajos utcában fennállott

lényképészeti műtermemet

áthelyeztem a *Ferenc József* utcába, a *könyvgyári* iroda közvetlen közelébe, saját telepre.

Midőn a n. é. közönségnek ezt szíves tudomásul adni szerencsém van, hálás köszönetet mondok az irántam éveken át tanusított szíves, jóakaratu pártfogásáért s kérem, hogy szíves támogatásával jövőben is tiszteljen meg, melyet kiérdemelni, úgy mint eddig, a jövőben is legfőbb törekvésemnek fogom ismerni.

Kiváló tisztelettel

Szabó Jakab

fényképész.

Czellődömlék Ferenc József-utca,

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

ELADO BOR

25—30 ht. 1908 évbeli kitünő minőségű somlyói

ÓBOR

jutányos áron azonnal eladó

BŐVEBBET

BELLAVITS SÁNDOR

vendéglős Devecser

gint azt mondta: — Senkinek, de senkinek ne mondja el drága, aranyos! Én nagyon fogom magát szeretni ezért. De ha elmondja, akkor én meghalok! Meg muszáj halnom!

Megtnt magához ölelt és megcsókolt; az arca olyan volt, mint a madárnak a selymes pibés hasa és hallani lehetett, hogyan dobog a szíve.

A tavaszig semmi különösrre nem emlékszem. Tavaszkor nagyon kék volt az ég és már az orgonafák nyíltak, a mikor megjött Petrovics Majdnem egészen megöszült, teste derékban erősen eldrehajlott és a járása csüggedt volt és faradt. Sokat jártam Czvetkovics Idáék házához a mióta Ida a szertiben a sötétben összecsókolott. Azóta mindig vártam, hogy összecsókoljon és neha meg is tette. Olyankor nagyon boldog voltam. A házban többször találkoztam Petrovicscsal.

— Lásza! — mondta egyszer Ida, — ehhez az öreg emberhez fogok hozzámenni.

A házasság után nagyon hamar láthatólag kezdett Czvetkovics Idának elváltozni a teste. És még alig múlt el hat hónap, egy kis babája született...

Ősz volt már akkor! sárkányt eresztettünk a kertek alján; szaladtunk a sárkánnyal, hogy magasra menjen. A magas fű közt ott állt Petrovics egy fa alatt Mar messziről megláttuk.

— Petrovics bacsi! Szép sárkány? — kiáltottuk feléje.

De Petrovics nem felelt semmit, csak bambán nézett. De nem is felelhetett, mert szj volt a nyakán és nem a földön állt, hanem — a fán lógott...

Nyomdai munkákat izléses kivitelben szállit
„VÖRÖSMARTY“ könyvnyomda
 Devecser.

Virágkereskedés.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy **Czellőmölkön, a Központi-kávéház melletti üzlet-helyiségben**

virágcsarokot

rendeztem be.

Minden időben vágott és cserép virágokból nagy választékot tartok. Alkalmi csokorokat, sirkoszorukat a legizlésesebben, olcsón készítek. Szíves pártfogást kérve, maradtam kiváló tisztelettel

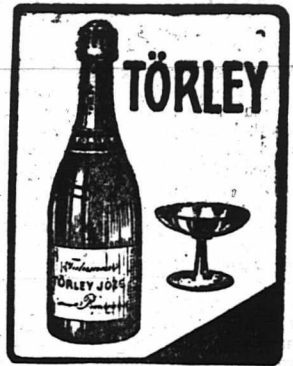
Berecz Lajos

kereskedelmi kertész
 Czellőmök, Kossuth Lajos-utca

Borszéki
 GYÓGY-ÉS-ÜDITŐVIZ

A SZÉNSAVAS ÁSVÁNYVIZEK
KIRÁLYA!

Főraktár Czellőmölkön: Gayer Gyulánál

a valódi
KAUCSUK-CIPŐSAROK DOBOZA,
MINŐSÉGE: ARANY

H i r d e t m é n y.

A Kemenesaljai Takarékpénztár R.-T.

igazgatósága közhirrre teszi, hogy a takarékbetétek után **1913. január 1-től** kezdődőleg a további intézkedésig az eddigi 4% helyett

5% kamatot

fizet. A tőkekamat adót az intézet továbbra is sajátjából viseli.

Czellőmök, 1912. december 24.

Az igazgatóság